

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 31 octombrie 2009, ora 19³⁰

Ewald Frank

[...] Amin! Înainte să luați loc, doresc să citesc din Faptele Apostolilor 22. v.14: „*El mi-a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui*”. Acum citim din Fapte 26 v.18: „*ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți*”. Și v.22: „*Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus prorocii și Moise că are să se întâmple*”. Romani 3 v.4: „*Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale, și să ieși biruitor când vei fi judecat*”.

Iubite Domn, Tu, Dumnezeuul veșnic credincios, noi astăzi avem aceeași trimitere, același cuvânt al prorocilor, aceeași Evanghelie a lui Isus Hristos, aceeași învățătură a apostolilor. Iubite Domn, făcă-se conform voii Tale în mijlocul nostru și în toată lumea. Binecuvântează pe toți aceia care sunt uniți cu Tine și cu noi, fii Tu cu toți, pe tot pământul, din est până în vest și din sud până în nord. Tu să chemi afară chiar și pe ultimii și Tu să desăvârșești lucrarea Ta. Vino în curând! Lăudat și slăvit să fie Numele Tău cel sfânt și minunat! Amin!

Luați loc! Și eu vă spun un bun venit, celor care au venit din toată Europa, din Africa, Asia. Astăzi este un frate în mijlocul nostru din New Delhi. Unde este fratele? Dumnezeu să te binecuvânteze! Toți să se simtă ca acasă, toți să fie binecuvântați și noi să avem o trăire nouă cu Dumnezeu, astfel încât Cuvântul Lui să ne fie descoperit prin harul Său, și noi să primim acces la El și la ceea ce ne-a pregătit Domnul. [saluturi și salutări].

Cum am spus deja mai înainte, noi suntem uniți cu toți, din toată lumea și mulțumim lui Dumnezeu pentru posibilitatea pe care o avem, fiindcă noi nu suntem auziți doar în acest loc, ci avem posibilitatea ca Evanghelia veșnic valabilă și tot ce aparține de Împărăția lui Dumnezeu să împărtășim cu toată omenirea. Datoria noastră este ca noi să avem de grijă ca toți frații, chiar și aceia din lumea a treia, să aibă conexiunea corectă și să ia parte la adunările noastre. Noi vă mulțumim tuturor, care vorbiți alte limbi, fiindcă aveți un pic de răbdare cu noi, iar dacă ne rugăm în limba germană, voi sunteți înțelegători. Așa este situația, Dumnezeu în diferite timpuri, a folosit diferite limbi și acum Cuvântul Domnului nu este vestit doar în limba germană, ci în toate limbile de sub cer. Noi urăm tuturor fraților, din toată inima, ajutorul lui Dumnezeu, inspirația în timpul traducerii, ca ei să redea înțelesul corect și toți, din toate popoarele, să fie ajutați.

Eu doresc să transmit saluturile cele mai bune din India. Aceasta a fost cea de-a 24-a călătorie în India, cred, din anul 1964 încoace. Eu am fost în șase locuri diferite și am fost uimit de roadele din anii trecuți. Aș putea să vă spun multe detalii. Acolo am întâlnit mulți frați, pe care i-am întâlnit și în anii 1964-1969 și i-am botezat. A fost diferit, dintr-un oraș în celălalt, dar

pretutindeni am văzut roadele din anii trecuți. Pentru acest fapt noi suntem mulțumitori Domnului și Dumnezeuului nostru.

Noi am putea să spunem foarte multe lucruri. Ce a fost extraordinar pentru mine - o spun spre lauda și cinstea Domnului, voi ați auzit-o de câteva ori din gura mea – întâmplarea aceea când am vrut să fac călătoria în India, în 1976. Călătoria a fost deja planificată, eu am fost în Düsseldorf, mi-am luat biletele de avion, am venit acasă și m-am așezat pe un scaun. Și așa de clar - precum auziți vocea mea - eu am auzit vocea Domnului: „Slujitorul meu, anulează călătoria în India”. Eu am avut biletul de avion în buzunar și toate adunările au fost aranjate deja, dar Domnul mi-a spus să renunț la călătoria în India. Eu sunt un bărbat care dorește să-și țină cuvântul, așa că m-am dus cu mașina în pădurea cea mică, de lângă Krefeld, și am spus Domnului: „Totuși, nu este oare posibil ca să mă duc în India?” Așa este omul! M-am întors după aceea acasă, după această plimbare. Era ora 11.45. M-am așezat din nou în același scaun, în aceeași cameră, acasă și deodată o voce foarte puternică a spus: „Renunță la călătoria din India”. Eu imediat am știut ce aveam de făcut. Am trimis telegramele cu textul: „Nu pot să vin. Urmează și o scrisoare!” Am trimis aceste telegrame fraților. Voi cu toții, care sunteți mai în etate, ați auzit-o precis la știri sau ați citit-o în ziar. Eu aș fi fost în acel avion din Bombay în Madras - biletele le-am avut - iar acest avion, direct după decolare s-a aprins și toți oamenii, 96 la număr, au ars și au murit. Numele meu era încă pe acea listă! A venit un telefon din Bonn și cineva din birou a mers la aparat și i s-a spus: „Misionarul vostru, Ewald Frank, era unul din cei 96”. Dar după aceea am fost chemat eu și am putut să spun: „Aici este Ewald Frank!” Dumnezeu este credincios, el are de grijă de ai Lui. Timpul meu încă nu a trecut!

De asemenea, mi-am amintit de acea călătorie din 1964, când a fost pe inima mea să mă duc și în Ierusalim. M-am dus în Iordania și din Amman am luat un autobuz și m-am dus în Ierusalim. Lucrul cel mai minunat s-a întâmplat în apropierea mormântului. Eram pentru prima dată la mormântul Domnului, în acea grădină și deodată mi se adresează un domn mai în etate. El vorbea o engleză foarte frumoasă și a spus: „Domnule, eu trebuie să vorbesc cu dumneavoastră. Îmi permiteți să vă invit la o ceașcă de ceai?”

Eu am spus: „Da”.

El m-a invitat la el acasă și m-a servit cu ceai.

Prima întrebare a fost: „Cunoașteți pe un bărbat cu numele William Branham?” El era un palestinian, nu era un iudeu, și împăratul George al VI-lea l-a pus acolo ca să vegheze, ca lucrurile să decurgă bine. Eu am avut cu acest bărbat o zi binecuvântată. El citise cartea lui Gordon Lindsay, despre fratele Branham, „Un om trimis de Dumnezeu”. El s-a uitat la mine și s-a gândit: „Oare acest bărbat îl cunoaște pe William Branham?” Noi am îngenuncheat și am mulțumit Domnului din toată inima pentru acea zi minunată pe care El a dăruit-o și a făcut-o.

Domnul dăruiește niște trăiri care rămân până la sfârșitul vieții și poate chiar mai încolo. Domnul își are calea Lui cu noi și chiar dacă trebuie să trecem prin niște încercări, acestea sunt necesare, ca noi să fim ținute smeriți și atunci, desigur, orice încercare prin care am trecut, s-a meritat. Astăzi trebuie să fie o zi minunată și deosebită, pentru noi toți. O zi pe care Domnul a făcut-o și nimeni să nu plece așa cum a venit. Noi să aducem Domnului toate problemele noastre și El va răspunde. El este același și astăzi, cum a fost ieri.

Dacă în acest loc trebuie să tratăm unele lucruri care sunt necesare în toată lumea, atunci vă rog frumos, fiți îndelung răbdători cu mine și cu noi. Nu este vorba doar de noi, care ne-am adunat în acest loc, ci este vorba despre toți, din toată lumea. Dacă vă spun în acest loc, că ducerile în eroare sau răstălmăcirile n-au fost niciodată așa de mari și de rele precum sunt astăzi... Dacă

aceasta ar fi fost doar în bisericile organizate sau libere, atunci nu ne-ar fi deranjat, dar dacă acestea sunt chiar în cercurile celor care se referă la fratele Branham, atunci durerea devine tot mai mare.

Azi am primit un telefon. Acel om m-a întrebat dacă cred că Domnul Isus Hristos ar fi venit deja. Este de neînțeles cum acest duh al minciunii a mințit pe toți oamenii care au pus la o parte Cuvântul adevărului și au pus în locul Lui, răstălmăcirile proprii. Ei nu își dau seama că răstălmăcirile vin din izvorul greșit. De aceea am și citit acest cuvânt: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”. Ce am citit despre Pavel? El a vestit doar ceea ce i-a dăruit Dumnezeu.

Haideți ca să mai citim încă o dată din Faptele Apostolilor 26 v.22: „*Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus prorocii și Moise că are să se întâmple*”. Aceasta este și poziția noastră. Noi nu spunem altceva decât ceea ce a fost spus deja și așa rămâne în vecii vecilor.

Apoi, un bărbat din Nigeria susține că este al optulea mesager și spune că acum Dumnezeu nu mai lucrează cu un alb, ci folosește un om de culoare ca să-și ducă mai departe lucrarea Sa. Eu am fost mirat și astăzi trebuie s-o spun foarte clar în acest loc: acolo unde este un duh național sau un alt duh, acolo Duhul lui Dumnezeu nu poate să lucreze. Duhul Sfânt este Duhul lui Dumnezeu și Dumnezeu a făcut toată omenirea.

Vă citesc versetele biblice astfel ca toți să știe că Dumnezeu este singurul Creator și toți oamenii care există și locuiesc pe acest pământ se trag de la Adam. Citim din Fapte 17.24-26: „*Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile*”. Și acum vine versetul pe care ar trebui să-l subliniem: „*El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului*”. „Amin! Amin!” „le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor”. Acum citim încă o dată prima parte: „*El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului*”. Amin.

În Geneza 6 avem descrierea celor întâmplări atunci când a avut loc amestecul, apoi avem și consecința, potopul, unde Dumnezeu a nimicit amestecul. Am putea să citim de la Geneza, capitolele 6, 7 și 8. Apoi citim din capitolul 9.11-13: „*Fac un legământ cu voi că nici o fâptură nu va mai fi nimicită de apele potopului și nu va mai veni potop ca să pustiască pământul. Și Dumnezeu a zis: Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi, și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nori, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ*”. După aceea și versetele 17-19: „*Și Dumnezeu a zis lui Noe: Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut între Mine și orice fâptură de pe pământ. Fiii lui Noe, care au ieșit din corabie, erau: Sem, Ham și Iafet; Ham este tatăl lui Canaan. Aceștia au fost cei trei fii ai lui Noe, și din ei s-au răspândit oameni peste tot pământul*”. Amin. „Amin-ul” nu a fost destul de tare! „*Aceștia au fost cei 3 fii ai lui Noe și din ei s-au răspândit oameni pe întreg pământul*”.

Vă rog să nu aveți vreun duh național, ci doar Duhul Sfânt să fie în mijlocul poporului lui Dumnezeu pe întreg pământul.

În această legătură, doresc să citim făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat în Testamentul Vechi, că în Avraam toate popoarele pământului vor fi binecuvântate. Noi avem în Vechiul și Noul Testament cuvinte foarte minunate, în care ne este spus din partea lui Dumnezeu ce a făcut Domnul și cum s-au desfășurat aceste lucruri. Noi am putea să citim în Geneza 11.6 că, până la zidirea Turnului Babel era o singură limbă, pe tot pământul. A durat 1757 de ani - o singură limbă, până

a fost zidit turnul Babel. Atunci Domnul a avut de grijă ca turnul să se prăbușească și oamenilor le-au fost date diferitele limbi. Dar apoi venim la Faptele Apostolilor 2, la Cincizecime, unde au fost adunate 16 națiuni și prima predică a fost ținută sub călăuzirea Duhului Sfânt. Atunci unul a spus celuilalt: „Oare nu ascultăm cu toții predica acestui bărbat în limba noastră maternă? Acel bărbat vorbește o singură limbă, dar toți cei adunați au auzit totul în limba lor maternă”. Faptele Apostolilor 2: *„Toți se mirau, se minunau, și ziceau unii către alții: Toți aceștia care vorbesc, nu sunt Galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut? Parți, Mezi, Elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudea, Capadocia, Pont, Asia, Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, Iudei sau prozeliți, Cretani și Arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”* Deci, Dumnezeu care a dat aceste limbi a făcut și un sfârșit confuziei și a dat Bisericii nou-testamentare să audă, în toată limbile, Cuvântul lui Dumnezeu și să i se descopere prin Duhul Sfânt.

Dacă ne gândim că, la început, acolo a fost doar o singură limbă și o singură învățătură în cadrul poporului lui Dumnezeu... Dar ce s-a întâmplat mai târziu? A venit din nou confuzia pentru că oamenii n-au rămas sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Să mai citim din Ieremia 1. Aici bărbatul lui Dumnezeu a primit o trimitere deosebită față de ceilalți proroci. El trebuia să fie un proroc al neamurilor. Ieremia 1.4-5: *„Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor”*. V.7: *„Dar Domnul mi-a zis: Nu zice: „Sunt un copil”, căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite, și vei spune tot ce-ți voi porunci”*. Era însărcinarea lui Dumnezeu să se spună doar ceea ce a spus El, să fie vestit doar ceea ce dorește Dumnezeu să fie vestit. V.12: *„Și Domnul mi-a zis: Bine ai văzut, căci Eu veghez asupra Cuvântului Meu, ca să-l împlinesc”*. Amin! „Da, bărbat a lui Dumnezeu, Eu te trimit la popoare, tu ai văzut bine și trebuie să vorbești doar ceea ce te însărcinez Eu”. După aceea, Domnul dă și făgăduința că El veghează asupra Cuvântului ca să îl îplinească.

În Geneza 12, Dumnezeu a dat prima făgăduință ca în Avraam toate popoarele să fie binecuvântate. Și au și fost binecuvântate. Gen. 12.3: *„Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*. Cine călătorește în diferite țări, știe. Eu am fost acum în India și acolo sunt 16 limbi oficiale și sute de dialecte. Dumnezeu a spus că *„toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*. În toate limbile, în toate popoarele, Dumnezeu Își are poporul Lui ales.

Să mergem la punctul culminant, în Apoc. cap. 5. Acolo ne este spus cine va face parte din numărul celor desăvârșiți. Citim v. 9 și 10: *„Și cântau o cântare nouă, și ziceau: Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecețile; căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”*. Aceasta este turma desăvârșită, care a fost răscumpărată prin sângele Mielului, din orice seminție, din orice norod și din orice neam. V. 10: *„Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!”* După nunta Mielului, noi ne reîntoarcem ca să împărțim împreună cu Domnul nostru pe acest pământ, din toate popoarele, limbile și națiunile.

În special voi, frații care sunteți din țara noastră vecină, știți când fratele acela a susținut că „lumina aceea, stâlpul de foc este doar peste el, și nu este peste niciun alb...” Acolo a început totul! El este în mijlocul europenilor, este singurul și spune: „Stâlpul de foc nu este peste ceilalți, ci este doar peste mine”. Aici este „eul propriu”. Și acolo unde apare „eul propriu”, acolo vine și căderea. În momentul când îngerul luminii, Lucifer, a zis: „Eu voi...”, în acel moment s-a și întâmplat... A fost prea târziu!

O spun încă o dată: nu duhul unei rase sau unei partide, niciun duh politic sau național, ci doar Duhul Sfânt să lucreze în mijlocul poporului lui Dumnezeu și în poporul lui Dumnezeu, acum și în vecii vecilor.

Acum citim mai departe în Deuteronom 32.21: „*Mi-au întărit gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu, M-au mâniat prin idoli lor deșerți; și Eu îi voi întări la gelozie printr-un popor care nu este un popor. Îi voi mânia printr-un neam fără pricepere*”.

Trebuie să mergem și în Osea 1.10: „*Totuși, numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsura, nici număra; și de unde li se zicea: „Nu sunteți poporul Meu”, li se va zice: „Copiii Dumnezeului Cel viu!”*”

Romani 9.24-26, aici Pavel a citat din Vechiul Testament: „*Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri, după cum zice în Osea: „Voi numi „popor al Meu”, pe cel ce nu era poporul Meu, și „prea iubită”, pe cea care nu era prea iubită*”. Și acum vine un lucru minunat: „*Și acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți fii ai Dumnezeului cel viu*”. Amin. Dumnezeu i-a ținut pe toți în necredință, ca să Se poată descoperi tuturor celor ce cred.

Frați și surori, în ultimul timp am pe inima mea ca toți ascultătorii să primească o legătură directă cu Dumnezeu. Nu știu dacă s-o spun, dar o spun așa cum o gândesc, căci eu simt o durere foarte mare fiindcă prin această slujbă puternică pe care a dat-o Dumnezeu în ultimii 2000 de ani, nu s-a reușit să se facă o legătură directă cu Dumnezeu; se pare că legătura este făcută cu purtătorul Cuvântului, nu cu Dumnezeu. Se spune: „prorocul a zis, prorocul a zis”, dar eu doresc și Dumnezeu dorește ca înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru, în toți credincioșii, legătura să fie făcută cu Dumnezeu, nu cu purtătorul Cuvântului, ci cu Cuvântul, cu Dumnezeu însuși. Înapoi la Cuvânt!

Desigur, fratele Branham nu este vinovat, și Pavel nu este vinovat, nici eu nu voi fi vinovat, dar aceasta a devenit pentru mine o dorință mare, ca oamenii să nu privească la un bărbat al lui Dumnezeu, ci să privească la Domnul. Noi să reușim să primim o legătură directă cu Dumnezeu, o legătură de la El la noi și de la noi la El, ca toți să fie învățați de către Dumnezeu, nu de un proroc sau apostol, ci toți să fie învățați de Dumnezeu.

Să citim din Faptele Apostolilor 26, unde spune: „*ca să le deschizi ochii*”. Iar în versetul 22, Pavel spune: „Eu nu am predicat altceva decât ceea ce a predicat deja Moise și toți prorocii”. Aceasta este și sarcina noastră de astăzi! Trebuie să se întâmple ceva fundamental: poporul lui Dumnezeu trebuie să se reîntoarcă la Cuvânt, să fie readus la Dumnezeu. De aceea, trebuie să accentuăm că tot ce se predică și se învață, totul trebuie să fie deja scris, învățat și făcut în această carte, Scriptura, și totul trebuie să fi fost vestit deja ca parte din planul lui Dumnezeu. Eu cred că Biserica Mireasă este născută din Dumnezeu. Așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost zămislit prin Duhul Sfânt, tot așa Duhul Sfânt a venit și peste noi, care am auzit Cuvântul făgăduinței și l-am crezut, am primit și viața nouă pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu... Nu tu ți-ai dat-o, ci tu ai crezut și Dumnezeu a lucrat-o în tine și mine. Dar după aceea vine și legătura cu Domnul și Mântuitorul nostru.

În Romani 8.29, avem mărturia minunată: „*Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați*”. Dumnezeu nu face lucruri pe jumătate, El face doar lucruri întregi. Domnul și Mântuitorul nostru a venit într-un trup omenesc și s-a descoperit în acest trup de carne. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi și El a plătit prețul pentru mântuirea noastră, astfel ca noi, la sfârșit, să fim transformați în chipul Fiului lui Dumnezeu. Ce chemare înaltă, ce har minunat ne-a dăruit nouă Dumnezeu!

Frați și surori, noi dorim să reamintim că în toată lumea sunt peste 600 de milioane de penticostali și carismatici; peste 600 de milioane de oameni susțin că ar fi primit Duhul Sfânt. Toți cântă cu trâmbițe, cu tobe și chiuie. Dar eu am întrebat: „Oare, nu toți acești 600 de milioane au rămas în învățătura trinitară, în botezul trinitar?” Atunci a trebuit să spun câteva cuvinte foarte serioase: Matei 7, de la v. 21 ne arată foarte clar: *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am făcut noi multe în Numele Tău?”*

În Berlin, am întâlnit unul dintre ei. Era foarte supărat; unul din cei mai buni carismatici, reprezentantul a ceea ce numesc ei „partid politic care crede conform Bibliei”. Dar când am vorbit de botezul în Numele Domnului Isus Hristos, atunci n-ai mai văzut niciun fel de carismatică, atunci ai văzut doar o supărare - acel politician s-a mâniat. Fratele Menhardt era încă de față, atunci. Oamenii rămân cu toții în înșelăciune, în învățăturile romane, în niște tradiții romane și totuși ei se mint pe ei înșiși și mint și pe alții. De aceea este scris în Matei 7.21: *„Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea”.*

Noi trebuie să o spunem foarte clar: Cuvântul adevărat a ieșit numai din Ierusalim. Se poate reciti și eu mi-am notat-o. În Vechiul Testament este scris doar despre singurul Dumnezeu, de peste 6356 ori și este scris că în afară de El nu a mai existat altul! Și în veșnicie nu va exista altul!

Atunci trebuie să o spunem foarte clar că numai de la Conciliul din Niceea, păgânii au introdus învățături păgâne și au amestecat totul cu învățăturile biblice. Ei au criticat evreii și în mod special au inventat învățătura trinitară, direcționată împotriva evreilor care pot crede într-un singur Dumnezeu. Nu dorim să intrăm în detaliile acestea, dar noi am înțeles cu toții că toți cei ce aparțin Miresei Mielului trebuie chemați afară, înainte de a avea loc această unificare finală, lumească. Și noi trebuie să revenim la practica și învățătura de la început. Dumnezeu nu va tolera niciun fel de amestec. Noi trebuie să fim spălați în sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul adevărului, pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua eliberării trupurilor noastre.

În Vechiul Testament Dumnezeu a dat făgăduințele în legătură cu ce se va întâmpla. Noi în acest loc am vorbit deseori despre această temă: este vorba doar despre sămânța dumnezeiască care poate să slujească Domnului. Toți ceilalți vor merge mai departe pe căile proprii. În toate denumirile și bisericile toți vor merge mai departe ca și până acum. Doar cei chemați afară vor asculta chemarea și aceștia nu mai trebuie să discute cu trup și cu sânge. Închipuiți-vă: cineva ascultă predica de astăzi, de exemplu, că Dumnezeu este doar Unul singur și această persoană care aude acest lucru merge la preotul sau predicatorul religios... Știți ce va spune acela? „Oare n-ați citit Geneza 1 v.26, unde este scris: „Să facem om...”, și acești preoți caută și țin ceva acolo... Oare vreun proroc sau apostol a folosit acest verset ca să prezinte mai mulți dumnezei? Nu și iarăși nu! Dar acesta este primul loc pe care orice preot sau predicator, orice evanghelist sau carismatic religios îl are pe limbă. „Să facem om...”. Dar ei nu citesc mai departe. Ei să citească și Geneza 11, unde Domnul spune: „Să ne pogorâm...”. și apoi citim mai departe în Geneza 18 unde Domnul și doi îngeri au venit și l-au vizitat pe Avraam. Și zice: „trei bărbați au venit”. El le-a spălat picioarele, le-a pregătit cina, le-a tăiat un vițel. Apoi cei doi îngeri s-au dus la Sodoma și au ajuns seara acolo, dar Domnul a rămas la Avraam.

Eu am spus-o aici odată și ultima dată în Zürich sau Salzburg. Dar în orice caz, cu mulți ani în urmă, când am fost în Stuttgart am tradus un evanghelist american, într-un cort foarte mare. El a spus că în Geneza 18 s-a întâmplat ceva minunat: „acolo „sfânta treime” a venit la Avraam”.

Și așa cum este fratele Frank, eu am spus tare, la microfon: „Așa ceva eu nu cred!” Puteți să vă închipuiți ce s-a întâmplat în acel cort! Este ceva groaznic - eu nu pot să suport răstălmăcirile acestea! Duhul adevărului conduce în Cuvântul adevărului și restul sunt doar răstălmăcirii inventate de oameni.

Ei ar putea să citească și Iov 38 de la 4 până la 7, că toți îngerii au fost prezenți când Dumnezeu a făcut pământul. Ei ar putea să citească mai departe în prorocul Isaia 6, ar putea să citească mai departe în Ezechiel 1, sau să citească și ceea ce a văzut și a trăit și Mica... el a văzut pe Domnul șezând pe tronul Lui și toată oastea cerească la dreapta și la stânga Lui și el a ascultat discuția din cer despre cine îl va amăgi pe Ahab. Totul este scris! Domnul întotdeauna a fost înconjurat de îngeri, în tot Vechiul Testament. De aceea, noi nu suportăm niciun fel de răstălmăcire. Dar este nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt pentru descoperirea conținutului acestor versete biblice, pentru a găsi legăturile din Vechiul în Noul Testament.

Frați și surori, noi nu am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, nu v-am dus în eroare, ci v-am adus înapoi în Cuvânt prin harul Dumnezeului nostru. Voi cu toții aveți dreptul să citiți, ca să vedeți dacă ceea ce este predicat este în concordanță cu Cuvântul. Pentru că așa este scris în Apocalipsa 2.2: *„tu ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși”*. De ce? Fiindcă ceea ce au predicat ei nu a fost în concordanță cu ceea ce au învățat apostolii. După aceea a venit și prorocița Izabela și i-a dus în eroare pe oameni. Oamenii se pot referi chiar și la Efeseni 4 și totuși să n-aibă parte de ceea ce este scris acolo.

Foarte scurt, doresc să citesc în Efeseni 4.8, referitor la slujbele din Biserică: *„S-a suit sus, a luat robia roabă, și a dat daruri oamenilor”* iar în v.10 scrie: *„Cel se S-a coborât, este același cu cel ce s-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile”*. El a putut spune: *„Mie îmi este dată toată puterea în cer și pe pământ”*. Este scris mai departe: *„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători”*. Nimeni nu s-a ales sau s-a trimis pe sine, ci El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători. O astfel de slujbă trebuie să fie întotdeauna în concordanță cu originalul.

Apoi textul din 1 Corinteni 12.28: *„Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi apostoli; al doilea, proroci, al treilea, învățători”*... Dumnezeu a pus în biserică! Noi citim mai departe pentru ce au fost date aceste slujbe în Biserică: nu ca cineva să vină să prezinte o învățătură nouă, să facă dezbinări și să facă o biserică nouă, ci așa cum este scris începând de la v.12 cu referire la aceste slujbe: *„pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”*. Nu pentru dezbinarea trupului, ci pentru zidirea Trupului lui Hristos. Pentru ce? V. 13: *„până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos”*. De astfel de slujbe avem noi nevoie, pentru zidirea Trupului lui Hristos. Toate bisericile locale, să trăiască aceste cuvinte. Și le vor trăi pentru că aceste slujbe fac parte din restituirea completă. Totul va fi restaurat și toți vor fi aduși la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. După aceea vine și versetul 14: *„ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire”*.

Vă spun cu o durere mare: ce se întâmplă acum pe pământ, așa ceva n-a mai existat pe pământ! Toți se referă la ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și toți, sau aproape toți, sunt de părerea că slujba prorocului nu s-a terminat chiar de tot și ei susțin că prorocul trebuie să revină. Ei învață deschis că învierea celor adormiți în Hristos va avea loc atunci când se va scufunda țărnuțul de vest și Los Angeles va cădea în mare. Dar ce folos am eu din aceasta? Ei susțin că slujba fratelui Branham va continua într-un cort, 30-40 de zile. Eu nu am nevoie de nicio slujbă de 30 sau 40 de zile, care are loc undeva într-un cort, ci am nevoie de Sfânta Scriptură pentru orientare, ca

să știu că Dumnezeu Însuși Își va desăvârși lucrarea Lui de răscumpărare, așa cum a desăvârșit și lucrarea Lui de creație. Nu o va face un proroc, ci Domnul însuși va face desăvârșirea. El a spus: „nu prin ostiri și putere, ci prin Duhul Meu” – deci printr-o lucrare puternică a Duhului, care va cuprinde simultan toate popoarele și semințiile de pe întreg pământul. Și atunci toată cinstea va fi dată doar lui Dumnezeu.

Deci, să nu mai fim purtați înapoi și încolo de orice vânturi de învățătură! Și unele vânturi s-au dezvoltat deja și au devenit chiar niște furtuni. Cât de mulțumitori putem fi noi: nouă nu ne este rușine de Cuvântul lui Dumnezeu, ci o spunem încă o dată, din toată inima noastră: doar Dumnezeu este adevărat și doar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și tot ce au spus prorocii și apostolii, fie că au vorbit în Vechiul sau Noul Testament, fie că au zis-o sau au scris-o, noi o credem și așa se va întâmpla cum a spus Dumnezeu. Noi nu avem nevoie de niciun om care să tâlmăcească, ci înțelesul ne-a fost dăruit prin harul lui Dumnezeu.

Haideți să cuprindem: Dumnezeu are un plan de mântuire, un plan de răscumpărare, pe care El îl desăvârșește în zilele noastre. El a dat făgăduințe și El veghează asupra Cuvântului Său ca să îl împlinească. El ia din toate popoarele, limbile, din toate culorile și din toate națiunile, Își scoate afară poporul Său. Noi, cu inimi mulțumitoare, putem să spunem că de pe continentul african, Dumnezeu nu a chemat doar sute de mii, ci milioane de oameni. Să fim mulțumitori, numărul trebuie să fie deplin. Când va fi chemat afară ultimul, atunci trâmbița lui Dumnezeu va suna, și vocea arhanghelului, și cei morți în Hristos vor învia mai întâi. Dacă se spune: „Ei se vor arăta celor vii și le vor da bună ziua”, atunci așa ceva eu nu cred. Eu cred că învierea va avea loc și imediat va avea loc transformarea, așa cum este scris: „într-o clipeală de ochi”. Nu zile sau săptămâni, ci într-o clipă se va întâmpla. Cât timp va dura lucrarea supranaturală în cadrul Miresei este treaba lui Dumnezeu, noi nu suntem chemați să speculăm ci să credem și noi dorim să fim de față atunci când Dumnezeu Își împlinește Cuvântul Său în timpul acesta. De aceea, eu vă rog pe toți, credeți cum o spune și ce spune Scriptura și nu credeți ceea ce nu se poate predica din Biblie. Sunteți de acord? Amin!

Timpul a trecut, dar eu sunt foarte mișcat... Există unele lucruri care trebuie să fie subliniate din pricina adevărului lui Dumnezeu și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă va vrea Dumnezeu, noi vom intra mâine în mai multe detalii. Dumnezeu nu ne-a lăsat în întuneric, Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul Lui, tot ce a fost descoperit fratelui Branham, a fost adus în concordanță cu Cuvântul. Noi, cu toată sinceritatea, o putem spune precum a spus-o și Pavel: „așa cum locuiește adevărul lui Hristos în mine”. Este vorba ca Dumnezeu să-și atingă țința Lui cu noi toți și niciun alt duh să nu se mai furișeze în mijlocul nostru sau în inimile noastre, ci doar Duhul Sfânt să ne conducă în tot adevărul. Niciun duh național, nu un duh rasist, ci doar Duhul Sfânt să stăpânească și să vină peste noi și puterea Celui Prea Înalt să ne umbrească și Cuvântul să se împlinească în noi, Cuvântul să devină trup în noi, să se împlinească în Biserica Mireasă a lui Isus Hristos.

Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu cheamă și acum afară din toate popoarele și națiunile. Închipuiți-vă, dacă doar ar fi fost scris: „Evangelhia Împărăției să fie propovăduită tuturor popoarelor ca mărturie”... și lucrurile ar fi rămas ca în zilele Domnului nostru și ca în zilele lui Pavel, când era nevoie de săptămâni întregi ca să călătorești în Roma sau altundeva... Astăzi este nevoie doar de câteva ceasuri, și cu avionul ajungi imediat la marginea pământului. Dumnezeu a avut de grijă și de aceste lucruri. Eu o spun cu o intenție: niciunui om al lui Dumnezeu nu i-a mai fost dat acest lucru: eu personal am vizitat 147 de țări și am vestit Evangelhia veșnic valabilă, Cuvântul minunat a lui Dumnezeu. Eu nu trebuie ca să corectez nicio predică din cele 12.000, eu am spus doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Sunt foarte mulțumitor Domnului fiindcă

El a ținut mâna Lui peste mine, cum a fost cu prorocul Ieremia: „Tot ce îți voi porunci Eu să spui, așa să spui mai departe”. Așa fac și eu! Ceea ce mi-a spus Domnul: „Te voi trimite din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul Meu”. Acest adevăr rămâne sfânt. Nu învățături proprii, nu gânduri proprii, ci doar Cuvântul lui Dumnezeu este predicat, așa cum a spus-o Domnul în trecut într-un mod puternic.

Noi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru fiindcă El ne-a păstrat cu o minte întreagă, ne-a ținut în harul Său, în dragostea Lui și ne-a păstrat în Cuvântul Său. Noi înaintăm împreună, prin credință, ne iubim reciproc cu dragoste dumnezeiască. Noi am văzut: putem să venim din toate popoarele, limbile, semințiile putem fi împreună și suntem o inimă și un suflet. În slavă - așa cum am citit în Apocalipsa 5 - și acolo noi vom fi cu toții la Domnul, din toate popoarele, limbile și națiunile. Domnul Dumnezeu nostru este un Dumnezeu mare, El ni s-a descoperit nouă în Isus Hristos, Domnul nostru. Dumnezeu să fie laudat și proslăvit! Amin!

Nouă ne-a fost descoperit totul... La Dumnezeu totul este bazat pe descoperire. La Dumnezeu nimic nu funcționează fără descoperire. Credința adevărată este o descoperire în legătură cu făgăduința pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o. Să o spun încă o dată? Credința adevărată este descoperire în legătură cu făgăduința pe ne-a dat-o care Dumnezeu! Haideți să credem făgăduințele, atunci ele ne vor fi descoperite și noi primim legătura cu Dumnezeu. Nu uitați: vestirea a fost dată ca voi să fiți aduși în legătură cu Dumnezeu, așa cum este scris: „*Ei n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus*”. Acolo pe muntele schimbării la față au fost Moise și Ilie. Petru a vrut să facă trei colibi, și după ce s-a terminat totul, atunci când vorbea vocea din acel nor supranatural, deodată Moise nu mai era, Ilie nu mai era, ci ei îl vedeau doar pe Isus Hristos. Deci, Domnul dorește ca să ne aducă în acea poziție ca noi să-L vedem doar pe EL, care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice, care ne vorbește, care ne descoperă Cuvântul Său și voia Lui. Așa i-a fost spus și lui Pavel: „Eu te trimit la neamuri, ca prin vestirea ta să le deschizi ochii”. Prin vestirea Cuvântului sunt deschiși ochii acelor oameni care cred. Abia după aceea se poate spune: „*Ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud*”. V-a dăruit Dumnezeu niște ochi deschiși și urechi deschise? Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeul nostru acum și în vecii vecilor. Amin!

Să ne ridicăm și cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Apoi vom cânta o cântare nouă. Această cântare, nr. 28 „De noi fii slăvit”, mai ales ultima strofă: „Cinste și laudă să fie aduse în veșnicie, Ție Mielule care ne-ai mântuit” - în ultimele săptămâni am cântat-o de peste 100 de ori. Cinste, laudă și slavă să fie aduse Domnului nostru!

Haideți să ne aplecăm capetele noastre pentru rugăciune! Doresc să întreb dacă sunt azi în mijlocul nostru unii care încă nu s-au decis total pentru Domnul. Fie că este vorba despre pocăința voastră sau trăirile voastre personale cu Domnul, sau despre Cuvântul făgăduinței, dacă aveți această dorință ca să mergeți toată calea cu Dumnezeu, calea credinței, calea ascultării, să o parcurgeți doar cu Domnul și dacă simțiți că ceva încă vă mai lipsește sau vă reține, noi dorim să ne rugăm cu voi, să credem împreună cu voi, să credem pentru voi. Timpul acesta este foarte serios, Domnul cheamă afară pe ultimii și toți aceia care au probleme deosebite, indiferent unde sunt aceste probleme, în căsnicie, în familie sau la serviciu, indiferent ce fel de probleme aveți, noi să le aducem Domnului. Să nu privim la împrejurări, ci să privim doar la Domnul, El poruncește și furtunii să tacă, El creează o cale acolo unde nu este nicio cale, El poate să despartă Marea Roșie și Iordanul, poate să facă să iasă apă dintr-o stâncă. Acestui Domn dorim să ne încredințăm și să ne încredem în El. Noi închidem ochii și ne deschidem inimile noastre și ne rugăm. Eu vă întreb: cine dorește ca să-și ridice mâinile, ca să îl includem în această rugăciune? Vă mulțumesc! Pretutindeni sunt mâini ridicate!

O, Dumnezeu, Cuvântul Tău nu s-a întors gol, ci împlinește scopul pentru care Tu l-ai trimis. Tu deschizi ochii, inimile, Tu dăruiești descoperire prin Duhul Tău cel Sfânt. O, iubite Domn, să se îplinească faptul că toți cei ce au auzit în seara aceasta Cuvântul Tău să fie corectați, să creadă așa cum spune Scriptura, nimeni să nu treacă peste Cuvântul scris, ci să rămână în Cuvânt, așa cum ai spus Tu: „*Dacă voi rămâneți în Mine și dacă Cuvintele Mele rămân în voi..*”. Tu ai spus: „*Sfințește-i în adevărul Tău, Cuvântul Tău este adevărul*”. Iubite Domn, această eliberare desăvârșită, iertare desăvârșită, vindecare desăvârșită să se îplinească astăzi, aici, în mijlocul nostru, prin puterea Ta. Tu ai înviat și ai zis: „*Mie îmi este dată toată puterea în cer și pe pământ*”, și de aceea, fiindcă Ție, Celui înviat, Ți este dată toată puterea, de aceea ai spus: „mergeți în toată lumea”, și noi ne-am și dus în toată lumea și am vestit Cuvântul Tău. Confirmă Tu Cuvântul Tău cu semne și minuni!

Îți mulțumim din toată inimia noastră și în seara aceasta, pentru că Tu ești prezent, Tu ai salvat, Tu ai dat iertare, Tu ai dat împăcare, har și mântuire, Tu ai dăruit vindecare prin harul Tău. Ție, Dumnezeu credincios, Îți aducem mulțumirile noastre și proslăvim Numele Tău cel sfânt și minunat a lui Isus. Aleluia!

Frați și surori, bucurați-vă în Domnul! Mulțumiți Domnului căci El a vorbit cu noi! El ni s-a descoperit, El este prezent! Aleluia! Cinste și laudă!

Haidem ca să cântăm cântarea: „Noi dăm cinstea doar lui Isus”. Și din cântarea pe care am cântat-o adineauri, nr. 28, să mai cântăm o dată, ultima strofă și refrenul. Haideți să cântăm din toată inima.

Iubite Domn, Tu, Dumnezeu veșnic credincios, noi Îți mulțumim fiindcă ai binecuvântat. Noi Te rugăm acum, binecuvântează împreună cu noi în Edmonton, în toată Canada, în Statele Unite, în toată Africa, binecuvântează și în Noua Zeelandă, Australia, Rusia, Moldova, pretutindeni, o Doamne, unde ascultă frații și surorile noastre. Binecuvântează în România, pretutindeni, în toată Europa și adu-Ți Mireasa Ta în cadență ca să meargă toți în același pas, Cuvântul Tău să vină cu toată puterea și să împlinească scopul pentru care Tu l-ai trimis. Binecuvântează și în Chennai, în Nairobi, pretutindeni, în Kinshasa, în toată lumea, în Finlanda, Suedia, Danemarca... Binecuvântează pretutindeni.

O, Dumnezeu, cât de minunat ai condus Tu totul! Îți mulțumim pentru frații noștri care vorbesc diferite limbi! Tu i-ai adus aici și Tu ne-ai dat și pe frații care se pricep la partea tehnică. Tu Ți-ai adunat poporul aici ca să li se vestească Cuvântul Tău. Tu ai făcut totul și noi îți dăm cinstea și din nou Îți spunem „Aleluia!”, Ție, Mielului.

Moartea Ta s-a meritat, vărsarea sângelui Tău s-a meritat, Tu ai pe acest pământ o turmă răscumpărată prin sângele Tău din toate popoarele, limbile și națiunile. Pentru aceasta Îți mulțumim din toată inima noastră, în Numele sfânt al lui Isus! Amin! Și tot poporul să spună „Aleluia!” Și tot poporul să spună „Amin!” Amin.